

Ο Μυκηναϊκός πολιτισμός

Ο Μυκηναϊκός Πολιτισμός αφορά τον πολιτισμό της Ύστερης Εποχής του Χαλκού, που αναπτύχθηκε το 1700-1100 κυρίως στην κεντρική, νότια ηπειρωτική και νησιωτική Ελλάδα.

Ανάκτορα

- Τα μυκηναϊκά ανάκτορα είναι χτισμένα στις πιο εξέχουσες θέσεις των ακροπόλεων και αποτελούνται από συμπλέγματα κτηρίων και πλακόστρωτων υπαίθριων χώρων με κέντρο το λεγόμενο μέγαρο. Το μέγαρο έχει τη μορφή ορθογώνιου παραλληλόγραμμου κτηρίου με είσοδο στη μια στενή πλευρά.

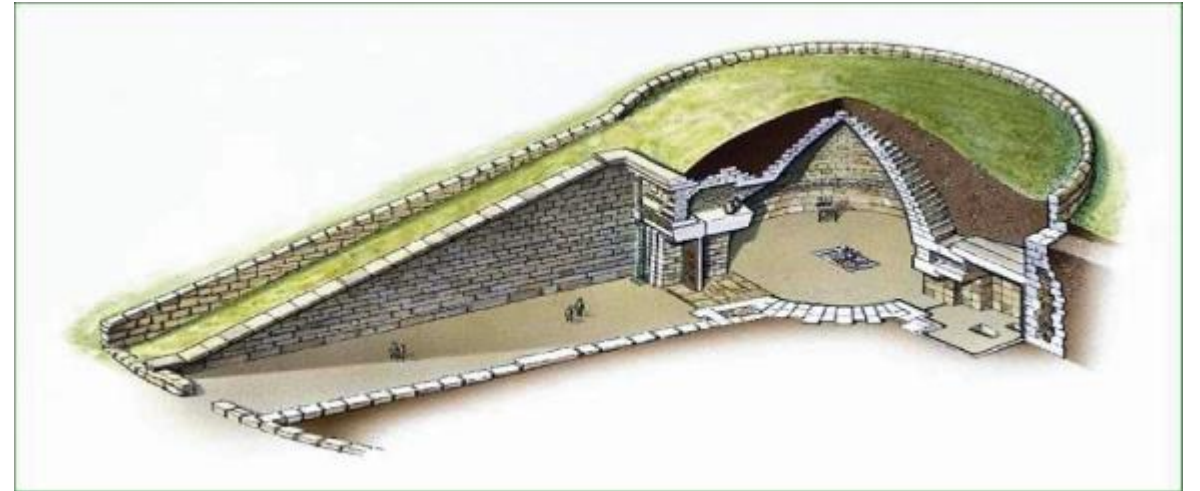

4-18 RECONSTRUCTION OF CITADEL AT MYCENAE

Θολωτός τάφος

Οι θολωτοί τάφοι εμφανίστηκαν από το 1600-1400 π.Χ. και είναι χαρακτηριστικό δείγμα Μυκηναϊκής αρχιτεκτονικής. Ο μεγαλύτερος πιο σημαντικός τάφος βρίσκεται στο κέντρο περίπου της περιοχής και μέσα του βρέθηκαν πολλά χρυσά αντικείμενα και κοσμήματα.

Η κοινωνική πυραμίδα

Αυστηρά ιεραρχημένη η μυκηναϊκή κοινωνία θυμίζει μια πυραμίδα, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται ο άναξ. Αυτός, μαζί με την οικογένειά του, κατοικούσε στο ανάκτορο, το κέντρο εξουσίας της κάθε επικράτειας. Ακολουθούσαν στην ιεραρχία οι διάφοροι αυλικοί και το ιερατείο.

Επαγγέλματα στα μυκηναϊκά κείμενα

<i>a-to-po-qo</i>	αρτοποιός
<i>to-ko-so-wo-ko</i>	κατασκευαστής τόξων
<i>to-ro-no-wo-ko</i>	επιπλοποιός
<i>di-da-ka-ro</i>	δάσκαλος
<i>de-ku-tu-wo-ko</i>	κατασκευαστής δικτυών
<i>a-ra-ka-te-ja</i>	υφάντρα
<i>du-ru-to-mo</i>	ξυλοκόπος
<i>ri-na-ko-ro</i>	συλλογέας λιναριού
<i>e-re-ta</i>	κωπηλάτης
<i>ru-ra-ta</i>	λυράρης
<i>i-ja-te</i>	ιατρός
<i>ra-pte</i>	ράφτης
<i>ra-pi-ti-ra²</i>	ράφτρα
<i>i-je-re-u</i>	ιερέας
<i>i-je-re-ja</i>	ιέρεια
<i>to-ko-do-mo</i>	κτίστης
<i>ku-ru-so-wo-ko</i>	χρυσοχόος
<i>ka-ke-u</i>	χαλκιάς
<i>o-pi-su-ko</i>	επόπτης των σύκων
<i>ka-ru-ke</i>	κήρυκας
<i>ke-ra-me-u</i>	αγγειοπλάστης
<i>ku-na-ke-ta</i>	κυνηγός
<i>na-u-do-mo</i>	ναυπηγός
<i>pu-ka-wo</i>	θερμαστής

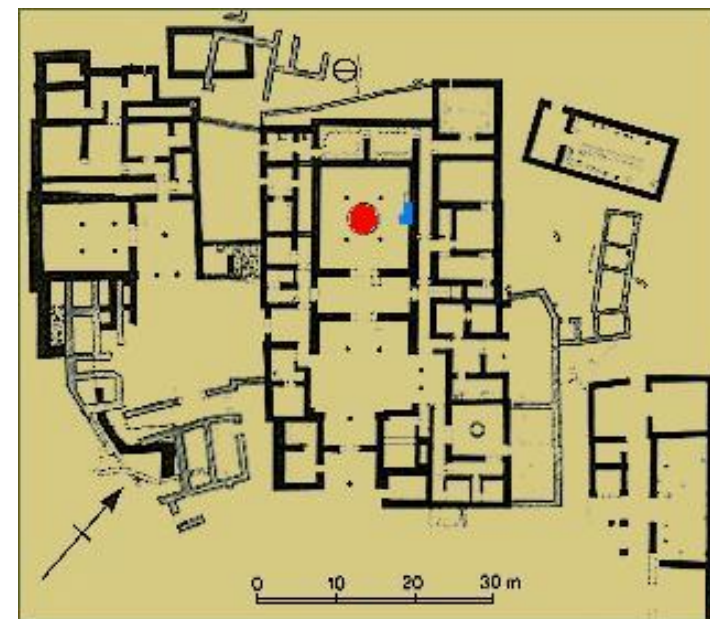
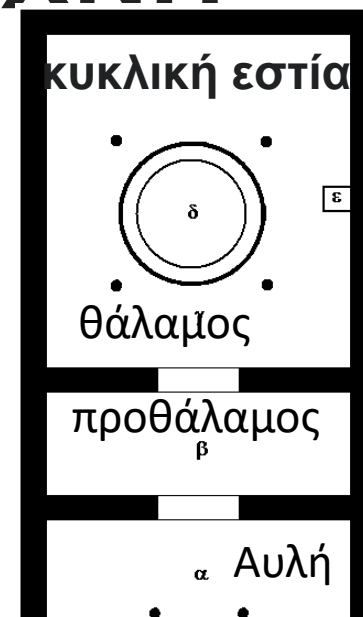
Η ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Θρησκεία

Τέχνη

- Πριν από την αποκρυπτογράφηση της Γραμμικής γραφής Β υπήρχε η εντύπωση ότι η μυκηναϊκή θρησκεία ταυτιζόταν με τη μινωική. Όμως, μετά την ανάγνωση των πινακίδων της Γραμμικής γραφής Β αποδεικνύεται ότι στο μυκηναϊκό πάνθεον εμφανίζονται όλοι οι μεγάλοι γνωστοί θεοί της πρώτης χιλιετίας, με εξαίρεση τον Απόλλωνα. Στις πινακίδες αναφέρονται ο Ζεύς, η Ήρα, ο Ποσειδών, η Άρτεμις, ο Άρης και ο Διόνυσος. Σπουδαία θέση φαίνεται να κατέχει μια θεά η οποία συνηθώς προσφωνείται με την ονομασία "Πότνια" (=σεβάσμια). Αυτή είναι αναμφίβολα η κυρίαρχη μυκηναϊκή θεότητα και σε αυτήν προσφέρονται πρόβατα, αρωματικά έλαια, μαλλί και μέλι.

Τα μυκηναϊκά ανάκτορα έχουν πιο απλό σχέδιο από τα μινωικά. Αποτελούνται από έναν προθάλαμο που βλέπει στην αυλή και από το κύριο δωμάτιο που έχει μεγάλη κυκλική εστία στο κέντρο και είναι ο χώρος υποδοχής (τύπος μεγάρου). Εκτός από αυτό το "επίσημο" τμήμα του ανακτόρου, υπάρχουν γύρω και άλλοι δευτερεύοντες χώροι της κατοικίας των ηγεμόνων

Συμμετείχαν

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΙΣΣΕΡΙΑΝ

ΓΟΥΕΝΤΙ ΛΕΚΑ

ΜΑΥΡΙΔΟΥ ΕΛΕΝΑ

ΤΕΛΟΣ